

B. Christensen: Jeg stemte ved anden Behandling saaledes, som jeg agter at stemme ved denne.

Table: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) nævnte i sit første Foredrag en offentlig Udtalelse i Anledning af denne Sag, som gik i den Retning, at man ved den Afstemning, der var foregaaet ved 2den Behandling, igjen havde et Beviis paa den ringe Deeltagelse, der fra Representationens Side vises overfor Hovedstadens Anliggender. Foranlediget af denne Udtalelse tillader jeg mig at fremdrage, at der ogsaa i selve Hovedstaden er faldet Udtalelser i modsat Retning, idet det ligesom er sagt, at Københavns Borgere maae være Folkethinget taknemmelige for den Afstemning, som foregik i denne Henseende ved 2den Behandling. — Med Hensyn til den høitærede Justitsministers Optraeden i denne Sag maae vi erindre, at en Minister aldrig overfor en bestaaende Institution kan, naar Initiativet med Hensyn til dens Ophævelse tages fra denne Forsamlings Side, udenvidere tiltræde en saadan Beslutning. Ministeren er saaledes stillet, at han paa en vis Maade ligesom maa tage bestaaende Institutioner i Forsvar overfor Beslutninger, der maa skee kunne siges at komme noget hovedfuls. Hvis den Beslutning fastholdes, som Folkethinget tog ved 2den Behandling, er der jo Stadier tilbage, som skulle gennemløbes, saaledes at det dermed ingenlunde er sagt, at Sagen er afgjort. — See vi hen til det Argument, der blev fremført af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen), hentet fra, at han saae store Fremtidsbilleder oprulle for os i Horisonten, troer jeg sikkert at turde udtale, at den høitærede Minister, hvis noget Saadant skulde hænde, vilde, selv om Rigsdagen i sin Heelhed var gaaet imod ham ved denne Leilighed, dog være opfordret til paa Grund af Begivenhederne at fastholde det Bestaaende, saalænge der ikke i en Hast kunde staffles noget Andet tilstede, og en kommende Rigsdag vilde da

paa ingen Maade negte den Efterbevilling, som vilde være fornøden for det kommende Finantsaar i den Anledning. Støttende mig til disse Udtalelser kan jeg ikke Andet end fastholde den Afstemning, som foregik ved 2den Behandling, og jeg skal ikke negte, at de langvarige, gjentagne Forhandlinger om denne Sag ere af en saadan Besskaffenhed, at det forekommer mig, at der er god Grund fra Representationens Side til at vise nogen Mvov i denne Sag. Jeg vil slutte med at sige, at, naar det Argument skal paakalbes imod os, at vi her ved Finantsloven ville træde op imod en bestaaende Institution, maa man dog fremhæve den væsentlige Forskjel, der er imellem, hvad der ligesom er begrundet i Love, som Rigsdagen selv har vedtaget, og hvad der er begrundet i Regjeringsacter, som ikke have passeret Rigsdagen, og som i alt Fald ikke ere fremtraadte i Lovsform.

Müller: Det er fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen) yttrede, at det vilde være en høist fatal og ubehagelig Sag, om Dele af Hæren bleve stillede ligeoverfor Borgerne i det Tilfælde, at Statsmagten fandt sig foranlediget til at optræde med Bestemthed, men det vilde være ligesaa ubehageligt for de bevæbnede Borgere at blive stillede ligeoverfor de ubevæbnede. Dertil kommer, at hvis man vilde forlade sig paa, at de bevæbnede Borgere i det Tilfælde vilde optræde med den Kraft, som man fra Statsmagtens Side kunde ønske, vilde man vistnok blive skuffet i sine Forventninger. Man kan ikke, synes det mig, uden med en vis Nædsel tænke paa, at Borgere skulde komme til at ombringe hinanden, men det er netop derfor, jeg mener, at Borgervæbningen som militært Corps ikke har Stort at betyde ved saadaune Leiligheder. Dersom man udtog hver tyvende Mand determinerede Personer, og indrangerede dem under Politistyrken, troer jeg, at denne Tyvendedeel vilde gjøre langt mere Nytte end Borgervæbningen med dens dræbende og ødelæggende Vaaben. Det, der netop ofte ved